

да бъде на високо място и да е издигнато отъ земята. Живътъ лището тръба да бъде на сухо място и да е доволно пространно, високо и свѣтло.

У всичките сгради гдѣто на едно място сѣди, стои, работи, весели се или спи много свѣтъ, въздухътъ е много разваленъ и врѣдовитъ: разваля го многото вѫгленна кислота която издишатъ хората Такъви места сѫ: кафенетата, черквите, театрата, училищата, и другите съборища. За това, всичките сгради за събиране тръба да се нагласяватъ тѣй, щото да сѫ колкото по-вече пространни, и чистий въздухъ да има у тѣхъ колкото се може по-вече свободенъ достъпъ. А най-добрѣ е събранията да ставатъ подъ отворено небе или подъ нѣкои сѣнини, както сѫ ставали въ старо врѣме.

Твърдѣ е потрѣбно човѣкъ да вдиша по-вече и по-дълбоко чистия въздухъ, защото той подмладява кръвта, оправя омалѣостта, пъри разни болести, па и самата охтика и лудостта. Кога ходи изъ чистъ въздухъ и кога работи, згодно и нуждно е за човѣка да се навикне да си държи гжрдите изпъчени, а, ако не ходи по работа, да си държи ръцѣта отзадъ. Тѣй се дава ширина на бѣлия дробъ, който е шюплика въ като сунгеръ, да може спокойно да поема и изпуска въздухътъ отъ всичките си шулини.

Най-добрѣ е дишането да става прѣзъ носа. Дишането прѣзъ носа е добро не само за здравето въобще, нѣ така се избѣгва и настинката въ студено врѣме, защото до като въздухътъ мине прѣзъ иззвиките у носа, сгрѣва се и стига до дроба стопленъ. При това, ако въздухътъ е прашенъ, той по-малко врѣди като се вдиша косвенно, защото кога идва прѣзъ носните косми и иззвики, въ носа се задържатъ много врѣдовити частици, а ако идва прѣзъ устата, минава напразо, незадържано, въ гърлото и дроба.

И тѣй най-здраво за тѣлото и мозъка е да се расхождами, а че и да четемъ и да говоримъ и боравимъ въ чистъ въздухъ.

Въздухътъ най-здравъ за дълбоко вдишане е прѣдъ обѣдъ, около 9 — 10 частъ; тогасъ въздухътъ е умѣренно топълъ. Който неможе да върши това въ туй врѣме, нека го върши въ което и да е врѣме прѣзъ дена. По-добрѣ нѣкога отъ колкото никога.